

16/2 Prædiken til Seksagesima søndag 2020. Markus 4,26-32.

Lignelsen om sennepsfrøet viser os, at selv det allermindste i sig har veje til det største.

Kan I huske, da det i fysiktimen – eller hvornår det nu var -gik op for én, at alting, selv det allerstørste, består af mindstedele?

At det levende er bygget op af celler, som så igen består af cellekernen og nogle endnu mindre dele?

Og at såkaldt døde ting består af atomer, og der var noget, der hed protoner og neutroner, og det var alt sammen så småt, at det var ufatteligt.

Undtagen for klassens fysikgeni, selvfølgelig, som forsøgte at forklare mig det, for så kunne han måske få lov at skrive af efter min tyskopgave?

Ak ja, og sådan har vi hver vores kompetencer.

Nu har jeg glemt det meste, og det periodiske system er i hukommelsen en tavle, der hang i fysiklokalet.

Man kom let hen over H₂O, vand, som bestod af to brintatomer og ét ilt atom. Derefter kunne man lave brintoverilte, H₂O₂, ved at tilføje et iltatom mere. Så havde man noget at rense sår med. Men det var vist ikke så godt – så hellere gå ned til skolesygeplejersken og få jod på, når man havde skrabet knæet. Tøsejod, tak, svarede man, og fysikgeniet skulle selvfølgelig ikke have tøsejod, men rigtig jod på.

Med andre ord: jeg kom ikke så meget længere i det periodiske system end til ilt og brint. Men jeg syntes i skoletiden, at fysik og kemi var sjovt, fordi det var så tæt forbundet med noget filosofisk og vel i bund og grund teologisk: dette at noget overhovedet er til. Og hvordan det er sat sammen. For – hvem har sat det sammen?

Hvem har udtænkt, at sennepsfrøet, lillebitte som det er, har potentiale nedlagt i sig til at blive en kæmpeplante?

Hvem har lagt til rette, at man kan gå en tur og samle en sten op og fundere over, hvor den kommer fra?

Hov, ligger der lige en meteorit hér på Nørregade? Svaret er: det har Gud.

Og er vi lavet af stjernestøv? Havde den gamle filosof Heraklit ret, når han for flere tusind år siden sagde: "Panta rhei" – "Alting flyder"? Og hvad mente han med det? Han mente, at verden er i en ustandselig forandring. Verden står aldrig stille. "Man kan ikke stige ned i den samme flod to gange", sagde han – Anden gang vil den være forandret.

Det gør ikke noget, at man er en lille smule skævt indrettet i sit hoved, hvis man vil have med sennepsfrøet at gøre. Nogle gange tænker jeg, at troen og den snoede tanke går godt sammen. Når Jesus fortæller en lignelse, som nu f.eks. dén om sennepsfrøet, så taler han til vores skæve tanker. De tanker, der tør gå en omvej ad snoede stier for at finde det allerbedste og det allersmukkeste.

Vi ved godt, at den lige vej mellem to punkter er den mest fornuftige, hvis man har travlt og skal nå sit mål hurtigst muligt. Vi ved også godt, at vi har haft oplevelser, vi ellers ikke ville have haft, når vi tog en smuk omvej. "Hvad skal vi sammenligne Guds rige med"? Spørger Jesus.

Aha. Det handler altså om, hvordan der er i Guds rige. Det er som et lillebitte frø: et sennepsfrø. Alle arveanlæg, alle informationer, ligger i frøet.

Det ligger blot og venter, i frøet, på at blive udfoldet.

Guds Rige er altså, at du får langt mere, end du havde forventet ud fra, hvad du så med det blotte øje. Guds Rige er, at du spørger dig selv: "Kan det betale sig at lægge så lille bitte et frø i jorden"? Og at du så lægger frøet i jorden, og bliver meget overrasket, fordi den kæmpestore plante, der kommer ud af det, får grene så store, at de giver mindelser om Guds beskyttelse – som vi skal synge i dagens sidste salme, "Under dine vingers skygge"?

Kan det være, at selvom min tro kan synes meget lille, så har den betydning og kan lede mig til Guds Rige?

Ja. Guds Rige er det største i det mindste.

Lillebitte Jesusbarn i en krybbe i en fattig stald.

Lillebitte Jesusbarn født af en ung, fattig pige.

Lillebitte Jesusbarn – Den Højestes Søn.

Det største i det mindste.

Troen og dens snoede tanker går godt sammen, sagde jeg før, Og det gør ikke noget, hvis man er lidt skævt indrettet i sit hoved, hvis man vil have med sennepsfrøet og Gudsriget at gøre. Jeg fornærmer sikkert ikke den afdøde salmedigter Simon Grotrian deroppe i sin himmel, hvis jeg betegner ham som lidt skæv i dét sprog, han brugte i sine salmer, netop for at udtrykke det største i det mindste.

I 2006 skrev han teksten til salmen "Guds nåde er en vintergæk". Første vers lyder:

*Guds nåde er en vintergæk
den er din fostergave
og er du ved at dø af skræk
så plant den i din have
med fastetidens bøn
blir Jorden atter grøn
i angst og overflod
besejres du af mod
og ene er vi flere.*

"Ene er vi flere". Er det noget vrøvl? Nej, ikke hvis man tænker, at hvert eneste menneske er betydningsfuldt. Og hvis hvert eneste menneske tør være sig selv og tør stå ved sin tro på Kristus, så findes det største – i det mindste, lille menneske.

4. og sidste vers lyder:

*Guds kærlighed er skænket dig
på begge hemisfærer
den ryddede en alfarvej
barn Jesus er din lærer
og dér, hvor foden gled
blir kærligheden ved
så bær stafetten hen
imod en fremmed ven
lad hænderne passere.*

"Guds kærlighed er skænket dig på begge hemisfærer". Er det noget vrøvl? Nej. Det betyder, at Guds kærlighed ikke er afhængig af forskelle på de to hemisfærer, som kan være de to hjernehalvdele eller jordens to halvkugler. Så hvad enten man er styret af fornuftens og logikkens hjernehalvdel eller af fantasiens og følelsernes hjernehalvdel, så er Guds kærlighed givet dig som gave. Og hvad enten man er rundet af jordens nordlige eller den sydlige halvkugle, så er Guds kærlighed også givet dig.

Som det største i det mindste. Og "dér, hvor foden gled" – dér, hvor du snublede i dit liv, faldt og lavede en masse ravage som dominobrikker, der væltede – lige præcis dér bliver kærligheden ved. Gud trækker sig ikke bestyrtet tilbage og tilbagekalder al kærlighed. Han ved, at foden gled i noget småt og pløre, der lå netop dér, hvor du skulle sætte din fod. Og her til slut: salmen siger også, at "Barn Jesus er din lærer".

Ja, men – hvad kan man da lære af et barn, selvom det oven i købet er barn Jesus? Man kan lære, at – det største er i det mindste.

Guds rige lå i frø i det lille Jesus barn. Tænk blot, hvem han var – Den Højestes Søn. Kristus.

Barn Jesus er din lærer.

Amen.

Salmer:

752: [Morgenstund har guld i mund](#)

414: [Den Mægtige finder vi ikke – den mægtige Gud finder os](#)

557: [Her vil ties, her vil bies](#)

392: [Himlene, Herre](#)

50: [Under dine vingers skygge](#)